

Paralel Şiir

– Şehri Mabet · 13 Haziran 2020

PARALEL ŞİİR

Yalakalar ağlarken hocayla salya sümük
Sinirlendim kaç çattım hiç vazgeçmedim ki ben
Arkasına düşmüşken bu kadar zilli zübük
Şöhreti hiçe kattım hiç vazgeçmedim ki ben.

Fetullahı sevmeyen aptaldan sayılmıştı
Hatta peygamber sayıp ayılıp bayılmıştı
Paralar ve altınlar çil çildi kayılmıştı
Yoksulluğa da battım hiç vazgeçmedim ki ben.

Yıllar yılı soydular hizmet aşkı diyerek
Çalıntı sorularla hakkımızı yiyerek
Doktor , öğretmen oldu beleş önlük giyerek
Aç ve susuz da yattım hiç vazgeçmedim ki ben.

Fakir zeki çocuklar ellerinde bir kozdu
Onlar dindar kesimdi diğer insanlar yozdu
Hesaba uymayanlar oyunlarını bozdu
Şanı makamı sattım hiç vazgeçmedim ki ben

Onbeş Temmuz gecesi kustular kinlerini
Bir türlü girilmeyen bilinen inlerini
Devlete ve İslam'a paralel dinlerini
Kaldırıp çöpe attım hiç vazgeçmedim ki ben

Selma Çanakçıoğlu 10 Haziran 2020